

LA VIGNA DEL SIGNORE

NOWENNA DO MARYI, MATKI KOŚCIOŁA

w ramach przygotowań do

III Dzień Modlitwy za Benedykta i z Benedyktem

DZIEŃ PIERWSZY

19 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - *Tajemnice światła*

Z homilii w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi - 1 stycznia 2006

Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu» (Łk 2, 19). Pierwszy dzień roku poświęcony jest niewieście, Maryi. Ewangelista Łukasz przedstawia Ją jako Dziewicę milczącą, wsłuchującą się stale w odwieczne Słowo, żyjącą Słowem Bożym. Maryja zachowuje w sercu słowa pochodzące od Boga i łącząc je jakby w mozaikę, uczy się je pojmować. W Jej szkole również i my chcemy nauczyć się być pilnymi i posłusznymi uczniami Pana. Z Jej matczyną pomocą pragniemy zaangażować się gorliwie w «budowanie» pokoju, idąc za Chrystusem, Księciem Pokoju. Biorąc przykład ze Świętej Dziewicy, pozwólmy, by prowadził nas zawsze i jedynie Jezus Chrystus, który jest ten sam — wczoraj i dziś, i na wieki (por. Hbr 13, 8)

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i pokorna Dziewico,
chroń naszego Papieża emeryta Benedykta.

On, który w pokorze i ukryciu
wypełnia wolę Twojego Syna,
niech zachowuje się
dla bycia widzialnym znakiem miłości Ojca.

DZIEŃ DRUGI

20 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - *Tajemnice bolesne*

Z homilii w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny - 15 sierpnia 2006

Błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia. Możemy oddawać cześć Maryi, możemy wielbić Maryję, ponieważ jest «błogosławiona», błogosławiona na zawsze. Taka jest treść tego święta. Jest błogosławiona, ponieważ jest zjednoczona z Bogiem, żyje z Bogiem i w Bogu. W przeddzień swojej męki Pan, żegnając się z uczniami, powiedział: Idę przygotować wam mieszkanie w wielkim domu Ojca. W domu Ojca jest mieszkań wiele. Maryja, mówiąc: Jestem Twoją służebnicą, niech się spełni Twoja wola, przygotowała tu na ziemi mieszkanie dla Boga. Z ciałem i duszą stała się dla Niego mieszkaniem i w ten sposób otworzyła ziemię na niebo.

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i Królowo wniebowzięta,
jesteśmy pielgrzymami na tej ziemi
w oczekiwaniu na bycie mieszkańcami nieba.
Strzeż naszego Papieża emeryta Benedykta
i wynagradzaj mu całe dobro,
które zasiał w Winnicy Pańskiej.

DZIEŃ TRZECI

21 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - *Tajemnice radosne*

Z przemówienia przy figurze Maryi Niepokalanej na Placu Hiszpańskim w Rzymie - 8 grudnia 2010

Wzrok Maryi jest wzrokiem Boga spoglądającego na każdego. Spogląda ona na nas z tą miłością Ojca i błogosławi nam. Zachowuje się jako nasza “Orędowniczka” – tak jak ją też wzywany w modlitwie Salve Regina: “Orędowniczko nasza” (Advocata nostra). Nawet gdyby wszyscy mówili o nas źle, Ona, Matka, mówiłaby dobrze, ponieważ jej niepokalane serce współbrzmi z Bożym miłosierdziem. W ten sposób też patrzy Ona na Miasto, nie na jakiś anonimowy aglomerat, ale jak na jakiś gwiazdozbiór, gdzie Bóg zna wszystkich osobiście po imieniu, jednego po drugim, i wzywa abyśmy świecili Jego światłem. A ci, którzy w oczach świata są pierwszymi, dla Boga są ostatnimi, a ci, którzy są małymi, dla Boga są wielkimi. Matka spogląda na nas tak, jak Bóg spojrział na Nią, pokorną dziewczynę z Nazaretu, nic nieznaczącą w oczach świata, lecz wybraną i drogocną dla Pana Boga. Rozpoznaje w każdym z nas podobieństwo z Jej Synem Jezusa, nawet jeśli tak bardzo różnimy się od Niego! A kto lepiej od Niej zna moc Bożej łaski? Kto lepiej od Niej wie, że dla Boga nie ma nic niemożliwego, który jest w stanie nawet wyprowadzić dobro ze zła?

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i nasza Orędowniczko,
strzeż naszego Papieża emeryta Benedykta
od zasadzek szatańskich.
Niech nigdy nie czuje się osamotniony,
lecz odczuwa Twoją miłość i Twoją matczyną opiekę.

DZIEŃ CZWARTY

22 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - *Tajemnice chwalebne*

Z homilii we wspomnienie Matki Bożej z Lourdes - 11 lutego 2010

Magnificat nie jest pieśnią tych, do których los się uśmiecha, którym wszystko się udaje; jest raczej dziękczynieniem tego, kto, choć nie są mu obce dramaty życia, pokłada ufność w odkupieńczym dziele Boga. Jest pieśnią, która wyraża niezłomną wiarę pokoleń mężczyzn i kobiet, którzy w Bogu złożyli swą nadzieję i sami zaangażowali się, jak Maryja, w niesienie pomocy braciom w potrzebie. W *Magnificat* słyszymy głos jakże licznych świętych miłosierdzia, mężczyzn i kobiet, mam na myśli w szczególności tych, którzy swe życie poświęcili chorym i cierpiącym, jak Kamil de Lellis i Jan Boży, Damian de Veuster i Benedykt Menni. Ten kto długo przebywa z osobami cierpiącymi, zna udrękę i łzy, ale także cud, jakim jest radość, będąca owocem miłości.

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i Dziewico wyśpiewująca *Magnificat*,
Tobie polecamy naszego Papieża emeryta Benedykta.

Bądź przy nim w jego podeszłym wieku i potrzebie,

umocnij w chwilach prób,

a każdego dnia i w każdej chwili ukazuj mu Syna Twojego,

Najwyższego Pasterza Kościoła świętego.

DZIEŃ PIĄTY

23 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - *Tajemnice radosne*

Z przemówienia przy figurze Maryi Niepokalanej na Placu Hiszpańskim w Rzymie - 8 grudnia 2011

Jedyną pułapką, której Kościół może i powinien się obawiać, jest grzech jego członków. Podczas gdy Maryja jest naprawdę Niepokalana, wolna od wszelkiej zmyły grzechu, Kościół jest święty, ale równocześnie naznaczony przez nasze grzechy. Z tego powodu lud Boży, pielgrzymujący w czasie, zwraca się do swej Matki Niebieskiej i prosi Ją o pomoc: prosi, aby towarzyszyła Ona na drodze wiary, aby zachęcała do zaangażowania w życie chrześcijańskie i aby wspierała naszą nadzieję. Potrzebujemy Jej pomocy zwłaszcza w tym momencie, tak trudnym dla Włoch, dla Europy, dla różnych części świata. Niech Maryja pomaga nam dostrzec światło poza zasłoną mgły, która zdaje się okrywać rzeczywistość. Dlatego my także nie przestajemy prosić z synowską ufnością o Jej pomoc, zwłaszcza przy okazji tych obchodów: «O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy». *Ora pro nobis, intercede pro nobis ad Dominum Iesum Christum!*

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i Matko Nadziei,
wspomagaj nas nieustannie w „dobrej walce”
i bądź z nami, gdy wydaje nam się, że wszystko jest przeciwko nam.
Dziękujemy Ci za dar Papieża emeryta Benedykta,
prawdziwe światło nadziei w tym świecie bez Boga.
Dziękujemy Ci za ten dar na te trudne czasy.

DZIEŃ SZÓSTY

24 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - Tajemnice bolesne

Z homilii w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny - 15 sierpnia 2012

Maryja oczekująca narodzin Syna Jezusa jest Świętą Arką, nosi w sobie obecność Boga, obecność, która jest źródłem pociechy, pełnej radości. Jan w istocie «tańczy» w łonie Elżbiety, właśnie tak jak Dawid tańczył przed Arką. Maryja jest «nawiedzeniem» Boga, które wywołuje radość. Zachariasz w swojej pieśni pochwalnej powie to wyraźnie: «Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, bo nawiedził lud swój i odkupił» (Łk 1, 68). Dom Zachariasza doświadczył nawiedzenia Bożego przez niespodziewane narodziny Jana Chrzciciela, ale przede wszystkim dzięki obecności Maryi, która nosi w swoim łonie Syna Bożego.

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i Arko Przymierza,
daj Twojemu słudze, Papieżowi emerytowi Benedyktowi,
łaskę dalszej służby Kościołowi
przez jego modlitwę, studium i medytację,
przez dawanie nam, pobożnym synom Kościoła,
pewnych drogowskazów na drodze naszego życia.

DZIEŃ SIÓDMY

25 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - *Tajemnice chwalebne*

Z homilii w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi - 1 stycznia 2013

Możemy postawić sobie pytanie: co jest fundamentem, źródłem, podstawą tego pokoju? Jak możemy odczuć w sobie pokój, pomimo problemów, ciemności i lęków? Odpowiedź dają nam czytania dzisiejszej liturgii. Teksty biblijne, zwłaszcza przed chwilą proklamowany, zaczerpnięty z Ewangelii św. Łukasza, proponują nam rozważenie pokoju wewnętrznego Maryi, Matki Jezusa. Dla niej w dniach, w których „porodziła swego pierworodnego Syna” (Łk 2,7), zachodzi wiele wydarzeń nieprzewidzianych: nie tylko narodziny syna, ale wcześniej męcząca podróż z Nazaretu do Betlejem, brak miejsca w gospodzie, poszukiwanie prowizorycznego schronienia w nocy, a potem śpiew aniołów, niespodziewana wizyta pasterzy. W tym wszystkim jednak Maryja nie traci rezonu, nie protestuje, nie burzy się wydarzeniami, które ją przerastają. Rozważa po prostu w milczeniu to, co zachodzi, strzeże w swojej pamięci i w swoim sercu, zastanawiając się nad tym ze spokojem i pogodą ducha. To właśnie jest pokój wewnętrzny, jaki pragniemy zachować pośród czasami burzliwych i niezrozumiałych wydarzeń historii, wydarzeń, których sensu często nie pojmujemy i które nas bulwersują.

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i Królowo pokoju,
obdarz pokojem Papieża emeryta Benedykta.
Pozwól mu kosztować pokoju Twojego Syna, pokoju wiecznego,
tak, aby mógł w nim uczestniczyć tu na ziemi
dzięki łasce niebieskiej.

DZIEŃ ÓSMY

26 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - *Tajemnice światła*

*Z rozważania przed modlitwą „Anioł Pański” w uroczystość
Wniewbowzięcia Najświętszej Maryi Panny - 15 sierpnia 2011*

iblijna karta Apokalipsy, czytana w liturgii tej uroczystości, mówi o walce między niewiastą a smokiem, między dobrem a złem. Św. Jan wydaje się nam proponować na nowo pierwsze wersety księgi Rodzaju, opowiadające mroczne i dramatyczne dzieje grzechu Adama i Ewy. Nasi przodkowie zostali pokonani przez zło. W pełni czasów Jezus, nowy Adam i Maryja, nowa Ewa definitywnie pokonują przeciwnika. Ze zwycięstwem Jezusa nad złem, pokonana jest także śmierć wewnętrzna i fizyczna. Maryja była pierwszą, która wzięła w ramiona Syna Bożego – Jezusa, który stał się dzieckiem. Teraz jest pierwszą, obok Niego w chwale nieba.

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i Dziewico potężna,
Tobie zawierzamy naszego Papieża emeryta Benedykta.
Niech jego pokorna praca w Winnicy Pańskiej
przynosi obfite owoce w obecnych dniach
i w przyszłości Kościoła Bożego.
Przedstaw Twojemu Synowi i Ojcu Niebieskiemu
te obfite owoce świętości.

DZIEŃ DZIEWIĄTY

27 lutego

RÓŻANIEC ŚWIĘTY - *Tajemnice bolesne*

Z modlitwy do Matki Bożej Fatimskiej - 12 maja 2010

Pani nasza I Matko wszystkich ludzi, Staję tutaj jak syn, Który przybywa z wizytą do swojej Matki I czyni to wraz Z wielką rzeszą braci i sióstr. Jako Następca Piotra, Któremu powierzono misję Przewodniczenia w służbie Miłości w Kościele Chrystusa Oraz umacniania wszystkich w wierze i nadziei, Pragnę przedstawić Twemu Niepokalanemu Sercu Radości i nadzieje A także problemy i cierpienia Każdego z tych Twoich synów i córek, Którzy znajdują się w Cova da Iria Albo towarzyszą nam z daleka.

Najmilsza Matko, Znasz każdego po imieniu, Wraz z jego obliczem i jego historią, Dla każdego chcesz dobra Ze swą matczyną łaskawością Wyptywającą z serca samego Boga, który jest Miłością. Wszystkich Tobie zawierzam i poświęcam, Najświętsza Maryjo, Matko Boga i nasza Matko.

Modlitwa

Maryjo, Matko Kościoła i Królowo Apostołów,
gdy skończy się ten ostatni odcinek drogi,
obdarz Twojego sługę Benedykta
łaską wiecznej radości nieba
przez chwalenie z aniołami i świętymi
Boga, Pana Kościoła i historii,
który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

RÓŻANIEC

Medytacje zaczerpnięte z Magisterium Benedykta XVI

V. W imię Ojca i Syna i Ducha świętego.

R. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu,
Jak była na początku, teraz i zawsze
i na wieki wieków. Amen.

TAJEMNICE RADOSNE

Poniedziałek i sobotę

Pierwsza Tajemnica

Zwiastowanie

Z Ewangelii według św. Łukasza

1, 1-28

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą». Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja

służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł.

Z nauczania Benedykta XVI

Audiencja generalna, 19 grudzień 2012

W pozdrowieniu anielskim Maryja nazwana jest «pełną łaski». W języku greckim słowo «łaska», «charis», ma ten sam rdzeń co słowo «radość». Również to wyrażenie lepiej wyjaśnia źródło radości Maryi: radość wywodzi się z łaski, a zatem wywodzi się z komunii z Bogiem, z utrzymywania z Nim życiodajnej więzi, z tego, że się jest przybytkiem Ducha Świętego, całkowicie ukształtowanym przez działanie Boga. Maryja jest stworzeniem, które w sposób niepowtarzalny otworzyło na oścież drzwi swojemu Stwórcy, oddało się całkowicie w Jego ręce. Żyje Ona bez reszty więzi z Panem i w więzi z Nim. Jej postawą jest słuchanie, uważnie stara się rozpoznawać znaki Boga na drodze swojego ludu. Włączona jest w dzieje wiary i ufności w Boże obietnice, stanowiące treść Jej egzystencji. Poddaje się w sposób wolny otrzymanemu słowu, woli Bożej w posłuszeństwie wiary.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Druga Tajemnica

Nawiedzenie św. Elżbiety

Z Ewangelii według św. Łukasza

1, 39-45

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos

Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana».

Z nauczania Benedykta XVI

Rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”, 23 grudzień 2012

Dwie kobiety, obydwie w ciąży, ucieleśniają oczekiwanie i Oczekiwanego. Zaawansowana wiekowo Elżbieta symbolizuje Izraela oczekującego Mesjasza, natomiast młoda Maryja nosi w sobie wypełnienie tego oczekiwania, co będzie korzyścią dla całej ludzkości. W tych dwóch kobietach spotykają się i rozpoznają przede wszystkim owoce ich łona, Jan i Chrystus. (...)Radość Jana w łonie Elżbiety jest znakiem wypełnienia oczekiwania: Bóg przychodzi, aby nawiedzić swój lud. Podczas zwiastowania archanioł Gabriel powiedział Maryi o ciąży Elżbiety (por. Łk 1, 36) jako dowodzie mocy Boga: niepłodność, mimo zaawansowanego wieku, przemieniła się w płodność. (...)Scena nawiedzenia wyraża również piękno gościnności: tam, gdzie jest wzajemne przyjęcie, słuchanie, uczynienie miejsca dla drugiego, tam jest Bóg i radość, która od Niego pochodzi. W okresie Bożego Narodzenia naśladujemy Maryję, odwiedzając tych, którzy przeżywają trudności, szczególnie chorych, więźniów, osoby starsze i dzieci. Naśladujemy także Elżbietę, która przyjmuje gościa jak samego Boga: jeśli tego nie pragniemy, nigdy nie poznamy Pana, nie czekając na Niego, nie spotkamy Go, nie szukając, nie znajdziemy Go.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Trzecia Tajemnica

Narodzenie Pańskie

Z Ewangelii według św. Łukasza

2, 1-7

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta¹, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

Z nauczania Benedykta XVI

Pasterka, 24 grudzień2006

Znakiem Boga jest prostota. Znakiem Boga jest dziecko. Znakiem Boga jest to, że On dla nas staje się mały. To jest Jego sposób panowania. On nie przychodzi z zewnętrzną mocą i przepychem. Przychodzi jako dziecko - bezbronne i potrzebujące naszej pomocy. Nie chce nas przytłoczyć siłą. Sprawia, że nie boimy się Jego wielkości. On prosi o naszą miłość - dlatego staje się dzieckiem. Nie pragnie od nas niczego innego jak tylko naszej miłości, dzięki której spontanicznie uczymy się zgłębiać Jego pragnienia, Jego myśli i Jego wolę. Uczymy się żyć z Nim i wraz z Nim doznawać także pokory wyrzeczenia, która należy do istoty miłości. Bóg stał się mały, abyśmy mogli Go zrozumieć, przyjmując Go i kochać. (...) Sam Syn jest Słowem, Logosem. Odwieczne Słowo stało się małe - tak małe, że zmieściło się w żłobie. Stało się dzieckiem, aby Słowo było dla nas uchwytnie. W ten sposób Bóg uczy nas kochać małuczkich. Tak uczy nas kochać słabych. Tym samym uczy nas szacunku dla dzieci.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Czwarta Tajemnica *Ofiarowanie Pańskie*

Z Ewangelii według św. Łukasza

2, 22-38

Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Dziecię do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela».

A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiac się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».

Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już osiemdziesiąty czwarty rok życia. Nie rozstawiała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, sławiła

Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzolimy.

Nauczanie Benedykta XVI

Nieszpory Ofiarowania Pańskiego, 2 luty 2011

W tej ewangelicznej scenie objawia się tajemnica Syna Dziewicy, konsekrowanego Ojca, który przyszedł na świat, aby wiernie wypełnić Jego wolę (por. Hbr 10, 5-7). Symeon określa Go jako «światło na oświecenie pogan» (Łk 2, 32) i zapowiada profetycznymi słowami Jego najwyższą ofiarę złożoną Bogu oraz Jego ostateczne zwycięstwo (por. Łk 2, 32-35). Jest to spotkanie dwóch Testamentów - Starego i Nowego. Jezus wchodzi do starożytnej świątyni, On, który jest nową Świątynią Boga; przychodzi nawiedzić swój lud, wypełniając posłuszeństwo Prawu i zapoczątkowując ostateczne czasy zbawienia. (...) Tylko dwie starsze osoby, Symeon i Anna, odkrywają wielką nowość. Prowadzeni przez Ducha Świętego, widzą w tym Dziecku spełnienie swoich długich oczekiwań i czuwania. Obydwoje kontemplują światło Boga, który przychodzi, by oświecić świat, a ich profetyczne spojrzenie otwiera się na przyszłość, jako zapowiedź Mesjasza: «Lumen ad revelationem gentium!» (Łk 2, 32). W prorockiej postawie tych dwojga starców zawiera się całe Stare Przymierze, wyrażające radość ze spotkania ze Zbawicielem. Widząc Dziecko, Symeon i Anna przeczuwają, że to właśnie Ono jest tym Oczekiwanym.

Ojcze nasz

Zdrowaś Maryjo (10 razy)

Chwała Ojcu

Piąta Tajemnica

Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Z Ewangelii według św. Łukasza

2, 41-50

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jeruzolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym.

Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz On im odpowiedział: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.

Nauczanie Benedykta XVI

Audycja generalna, 28 grudzień 2011

Na pytanie, dlaczego to uczynił ojcu i matce, odpowiada, że zrobił tylko to, co musi robić Syn, czyli być u Ojca. Wskazuje tym samym, kto jest Jego prawdziwym Ojcem, gdzie jest Jego prawdziwy dom, że w tym, co zrobił, nie ma nic dziwnego, nie było to nieposłuszeństwo. Został tam, gdzie musi być Syn, czyli u Ojca, i podkreślił, kto jest Jego Ojcem. W tej odpowiedzi główny nacisk został położony na słowo «Ojciec», co prowadzi do tajemnicy chrystologicznej. Słowo to otwiera zatem tajemnicę, jest kluczem do tajemnicy Chrystusa, który jest Synem, i do tajemnicy nas, chrześcijan, którzy jesteśmy synami w Synu. Jednocześnie Jezus uczy nas, jak być synami właśnie poprzez obcowanie z Ojcem w modlitwie. Tajemnica chrystologiczna, tajemnica egzystencji chrześcijańskiej jest wewnętrznie powiązana z modlitwą, oparta na niej. Jezus nauczy później swoich uczniów modlić się, mówiąc: kiedy się modlicie, mówcie: «Ojcze». I, naturalnie, nie mówcie tego tylko słowami, ale całym waszym życiem, uczcie się coraz lepiej mówić waszym życiem «Ojcze»; w ten sposób będziecie prawdziwymi synami w Synu, prawdziwymi chrześcijanami.

Ojcie nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

TAJEMNICE ŚWIATŁA

Czwartek

Pierwsza tajemnica
Chrzest Jezusa w Jordanie

Z Ewangelii wg św. Mateusza

3,13-17

Wtedy przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć chrzest od niego. Lecz Jan powstrzymywał Go, mówiąc: «To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?» Jezus mu odpowiedział: «Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe». Wtedy Mu ustąpił. A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. A głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie».

Z nauczania Benedykta XVI

Aniół Pański, 13 stycznia 2008

Była to jednocześnie chrystofania i teofania: przede wszystkim Jezus objawił się jako Chrystus; termin ten jest greckim odpowiednikiem hebrajskiego słowa Mesjasz, które znaczy «pomazaniec»; nie został On namaszczonej olejem, jak królowie i najwyżsi kapłani Izraela, ale Duchem Świętym. Objawieniu się Syna Bożego towarzyszyły znaki Ducha Świętego i Ojca niebieskiego. Jakie jest znaczenie tego aktu, którego Jezus chciał dopełnić — pokonując opór Chrzciciela — aby spełnić wolę Ojca (por. Mt 3, 14-15)? Jego głęboki sens ujawni się jasno dopiero na końcu ziemskiego życia Chrystusa, a więc w Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Przyjmując chrzest od Jana razem z grzesznikami, Jezus zaczął brać na siebie brzemię grzechów całej

ludzkości jako Baranek Boży, który «gładzi» grzech świata (por. J 1, 29). Tego dzieła dopełnił na krzyżu, kiedy otrzymał również swój «chrzest» (por. Łk 12, 50). Umierając «zanurzył się» bowiem w miłości Ojca i tchnął Ducha Świętego, aby wierzący w Niego mogli się odrodzić w owym niewyczerpanym źródle nowego i wiecznego życia. Cała misja Chrystusa streszcza się właśnie w tym: ochrzcić nas w Duchu Świętym, by nas wyzwolić z niewoli grzechu i «otworzyć nam niebo», czyli dać dostęp do pełni prawdziwego życia, które będzie «wciąż nowym zanurzaniem się w głębie istnienia, podczas gdy po prostu ogarnia nas radość» (*Spe salvi*, 12).

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Druga tajemnica *Wesele w Kanie Galilejskiej*

Z Ewangelii wg św. Jana

2,1-5.11

Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: «Nie mają już wina». Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?» Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie». Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

Z nauczania Benedykta XVI

Msza św. w Pompejach, 19 października 2008

Ewangelista Jan, posługując się symbolami, wskazuje, że Jezus jest oblubieńcem Izraela — nowego Izraela, którym jesteśmy my wszyscy w wierze, i przybył, aby przynieść łaskę nowego Przymierza, której symbolem jest «dobre wino». Jednocześnie

Ewangelia uwydatnia także rolę Maryi, która na początku jest nazwana «matką Jezusa», jednak później sam Syn nazywa Ją «kobietą». Ma to bardzo głęboki sens: oznacza, że Jezus, ku naszemu zdziwieniu, nad więzi rodzinne przedkłada związek duchowy. W tym związku Maryja uosabia oblubienicę umiłowaną przez Pana, to znaczy Jego lud, który On wybrał, by promieniował Jego błogosławieństwem na całą rodzinę ludzką. Symbol wina w połączeniu z symboliką uczty raz jeszcze uwydatnia motyw radości i święta. Poza tym wino, podobnie jak inne obrazy biblijne winnicy i winorośli, jest metaforą miłości: Bóg jest założycielem winnicy, którą jest Izrael. Ta winnica w sposób doskonały zrealizuje się w Chrystusie, którego jesteśmy latoroślami; wino zaś jest owocem, czyli miłością, bo właśnie miłości oczekuje Bóg od swoich dzieci.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Trzecia tajemnica *Głoszenie Królestwa Bożego*

Z Ewangelii wg św. Marka

1,14-15

Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Z nauczania Benedykta XVI

Spotkanie z kurią rzymską, 22 grudnia 2006

Mówiąc o Bogu, dotykamy również tematu, który w ziemskim przepowiadaniu Jezusa stanowił jego centralny punkt. Podstawowym tematem tego przepowiadania jest panowanie Boga, «Królestwo Boże». Nie oznacza to rzeczywistości, która nastanie prędzej czy później w bliżej nieokreślonej przyszłości. Nie chodzi również o lepszy świat, który stopniowo staramy się stworzyć naszymi siłami. W pojęciu «Królestwo Boga» słowo «Bóg» ma

znaczenie nadrzędne. Oznacza to, że Bóg nie jest dopełnieniem tego «Królestwa», z którego można by nawet zrezygnować. Bóg jest podmiotem. Królestwo Boże w rzeczywistości oznacza: Bóg króluje. On sam jest obecny i ma to zasadnicze znaczenie dla ludzi w świecie. On jest podmiotem, a tam, gdzie brakuje tego podmiotu, nie pozostaje nic z Jezusowego orędzia. Dlatego Jezus mówi nam: Królestwo Boże nie nadchodzi w taki sposób, że możemy stanąć na poboczu drogi i patrzeć na jego nadejście. «Ono jest pośród was» (por. Łk 17, 20 n). Rośnie tam, gdzie jest urzeczywistniana wola Boża. Obecne jest tam, gdzie ludzie otwierają się na jego przyście i w ten sposób pozwalają, żeby Bóg wszedł w życie świata. Dlatego Jezus jest uosobieniem Królestwa Bożego: człowiekiem, w którym Bóg jest pośród nas i przez którego możemy dotknąć Boga, zbliżyć się do Boga. Tam, gdzie to następuje, świat się zbawia.

Ojczy nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Czwarta tajemnica *Przemienienie Pańskie*

Z Ewangelii wg św. Mateusza

17,1-5

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasza⁴, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!»

Z nauczania Benedykta XVI

Anioł Pański, 20 marca 2011

Dla zmysłów światło Słońca jest najsilniejsze, jakie znamy w przyrodzie, ale według ducha, uczniowie widzieli przez krótką chwilę blask jeszcze silniejszy, blask boskiej chwały Jezusa, który rozświetla całe dzieje zbawienia. Przemienienie nie jest przemianą Jezusa, lecz jest objawieniem Jego boskości, «wewnętrznym przenikaniem Jego bytu przez Boga, które staje się czystym światłem. W swym zjednoczeniu z Ojcem sam Jezus jest światłem ze światłości» (por. Jezus z Nazaretu, Kraków 2007, s. 258). Piotr, Jakub i Jan przez kontemplację boskości Pana są przygotowywani do zmierzenia się ze skandalem krzyża.

Ojcze nasz

Zdrowaś Maryjo (10 razy)

Chwała Ojcu

Piąta tajemnica

Ustanowienie Eucharystii

Z Ewangelii wg św. Mateusza

26,26-28

Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów.

Z nauczania Benedykta XVI

Msza św. w uroczystość Bożego Ciała, 23 czerwca 2011

Można by powiedzieć, że wszystko ma początek w sercu Chrystusa, który podczas Ostatniej Wieczerzy, w przeddzień swej męki, dziękował Bogu i Go wystawiał, a czyniąc to, mocą swojej miłości zmienił sens śmierci, ku której zmierzał. Fakt, że Sakrament Ołtarza przyjął nazwę «Eucharystia» — «dziękczynienie» — wyraża właśnie to: że przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa jest

owocem daru, który Chrystus uczynił z samego siebie — daru miłości silniejszej niż śmierć, miłości Bożej, która sprawiła, że zmartwychwstał. Dlatego właśnie Eucharystia jest pokarmem życia wiecznego, Chlebem życia. Z serca Chrystusa, z Jego «modlitwy eucharystycznej» w przeddzień męki rodzi się ta siła, która przemienia rzeczywistość w jej wymiarach kosmicznym, ludzkim i historycznym. Wszystko pochodzi od Boga, wynika z wszechmocy Jego Miłości, Jedynej i w Trójcy Jedynej, wcielonej w Jezusie. W tej Miłości jest zanurzone serce Chrystusa; dlatego On potrafi dziękować Bogu i Go wysławiać, również w obliczu zdrady i przemocy, i w ten sposób zmienia rzeczy, ludzi i świat.

Ojczy nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

TAJEMNICE BOLESNE

Wtorek i piątek

Pierwsza tajemnica

Modlitwa Pana Jezusa w Ogroju

Z Ewangelii według św. Łukasza

22, 39-44

Jezus wyszedł i udał się, według zwyczaju, na Górę Oliwną; towarzyszyli Mu także uczniowie. Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: «Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie». A sam oddalił się od nich na odległość jakby rzutu kamieniem, upadł na kolana i modlił się tymi słowami: «Ojczy, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!» Wtedy ukazał Mu się anioł z nieba i umacniał Go. Pograżony w udręce jeszcze usilniej się modlił, a Jego pot był jak gęste krople krwi, sączące się na ziemię.

Z nauczania Benedykta XVI

Audiencja generalna, 1 lutego 2012

Słowa Jezusa do trzech uczniów, których bliskości pragnie podczas modlitwy w Getsemani, objawiają, że w tej «godzinie» doświadcza On trwogi i niepokoju, po raz ostatni doświadcza głębokiej samotności właśnie wtedy, gdy urzeczywistnia się plan Boży. W tej trwodze i niepokoju Jezusa zawierają się odczuwane przez człowieka wielkie przerażenie w obliczu własnej śmierci, pewność, że jest ona nieuchronna, i ogrom zła, które dosięga naszego życia. codziennie w modlitwie Ojcie nasz prosimy Pana: «niech Twoja wola się spełnia na ziemi, tak jak w niebie» (Mt 6, 10).

Uznajemy zatem, że istnieje wola Boża, która jest z nami i nas dotyczy, wola Boża w stosunku do naszego życia, która dzień po dniu musi stawać się coraz bardziej odniesieniem dla naszej woli i dla naszego bytu; uznajemy też, że to w «niebie» dzieje się wola Boża i że «ziemia» staje się «niebem», miejscem, gdzie jest miłość, dobroć, prawda, Boże piękno, tylko wtedy, gdy wypełniana jest wola Boża. W modlitwie Jezusa do Ojca podczas tej strasznej i zadziwiającej nocy w Getsemani «ziemia» stała się «niebem»; «ziemię» Jego ludzkiej woli, zdjętą lękiem i niepokojem, wchłonęła Jego Boska wola, dlatego wola Boga wypełniła się na ziemi. Jest to ważne również w naszej modlitwie: musimy się nauczyć bardziej zawierzać Bożej Opatrzności, prosić Boga o siłę potrzebną do przekroczenia siebie, by odnowić Mu nasze «tak», by powtórzyć «bądź Twoja wola», by upodobnić naszą wolę do Jego woli. Jest to modlitwa, którą musimy odmawiać codziennie, bo nie zawsze łatwo przychodzi zdać się na wolę Bożą, powtórzyć «tak» Jezusa, «tak» Maryi. Opowieści ewangeliczne o Getsemani w bolesny sposób ukazują, że trzech uczniów, których Jezus wybrał, by byli blisko Niego, nie potrafili z Nim czuwać, dzielić Jego modlitwy, jak On przyłgnął do Ojca, i zmorzył ich sen. Drodzy przyjaciele, prosimy Pana, byśmy potrafili czuwać razem z Nim na modlitwie, codziennie wypełniali wolę Bożą, nawet jeśli mówi o krzyżu, żyli w coraz większej zażyłości z Panem, by dać tej «ziemi» nieco Bożego «nieba».

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Druga tajemnica *Biczowanie Jezusa*

Z Ewangelii według św. Marka

15, 11-16

Piłat widząc, że nic nie osiąga, a wzburzenie raczej wzrasta, wziął wodę i umył ręce wobec tłumu, mówiąc: «Nie jestem winny krwi tego Sprawiedliwego. To wasza rzecz». A cały lud zawołał: «Krew Jego na nas i na dzieci nasze». Wówczas uwolnił im Barabasza, a Jezusa kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Z nauczania Benedykta XVI

Rozważanie przed błogosławieństwem Urbi et Orbi, 8 kwietnia 2012

Maria Magdalena, podobnie jak inni uczniowie, musiała widzieć, jak Jezus był odrzucony przez przywódców ludu, pojmany, biczowany, skazany na śmierć i ukrzyżowany. Musiał być nie do zniesienia widok, jak uosobiona Dobroć została poddana ludzkiej niegodziwości, Prawda była wyszydzona przez kłamstwo, Miłosierdzie znieważone przez zemstę. Wydawało się, że śmierć Jezusa niweczyła nadzieję tych, którzy Mu zaufali. Jednak ta wiara nigdy całkiem nie zanikła: szczególnie w sercu Maryi Panny, Matki Jezusa, płomień nadal świecił jasno nawet w ciemności nocy. Nadzieja na tym świecie nie może nie liczyć się z zawziętością zła. Przeszkodą jest nie tylko mur śmierci, ale jeszcze bardziej ostre ukłucia zawiści i pychy, fałszu i przemocy. Jezus przeszedł przez tę śmiertelną intrygę, aby nam otworzyć przejście do królestwa życia. Była chwila, kiedy Jezus zdawał się pokonany: ciemności ogarnęły ziemię, było całkowite milczenie Boga, a nadzieja była słowem, które wydawało się już daremne.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)

Trzecia tajemnica
Cierniem ukoronowanie Jezusa

Z Ewangelii według św. Jana

19, 1-4

Wówczas Piłat wziął Jezusa i kazał Go ubiczować. A żołnierze upłótszy koronę z cierni, włożyli Mu ją na głowę i okryli Go płaszczem purpurowym. Potem podchodzili do Niego i mówili: «Witaj, Królu Żydowski!» I policzkowali Go. A Piłat ponownie wyszedł na zewnątrz i przemówił do nich: «Oto wyprowadzam Go do was na zewnątrz, abyście poznali, że ja nie znajduję w Nim żadnej winy».

Z nauczania Benedykta XVI

Rozważanie przed modlitwą Anioł Pański, 22 listopada 2009

Dlatego, że jest Synem Bożym, Jezus wydał się dobrowolnie na swoją mękę, a krzyż jest paradoksalnym znakiem Jego królewskości, która polega na zwycięstwie woli miłości Boga Ojca nad nieposłuszeństwem grzechu. Właśnie wydając siebie samego na ofiarę przebłągalną Jezus staje się królem wszechświata, jak powie On sam pokazując się Apostołom po zmartwychwstaniu: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi” (Mt 28, 18). Na czym jednak polega królewska „władza” Jezusa? Nie jest władzą królów i wielkich tego świata; jest władzą boską dawania życia wiecznego, uwolnienia od zła, pokonania panowania śmierci. Jest władzą miłości, która potrafi czerpać dobro ze zła, zmiękczyć stwardniałe serce, przynieść pokój podczas najostrzejszego konfliktu, rozpalić nadzieję w najgłębszych ciemnościach. To królestwo łaski nigdy się nie narzuca i zawsze szanuje naszą wolność. Chrystus przyszedł, aby „dać świadectwo prawdzie” (J 18, 37), jak powiedział przed Piłatem: kto przyjmuje Jego świadectwo, staje pod Jego „sztandarem”, według wyobrażenia drogiego św. Ignacemu Loyoli. Każdemu sumieniu zatem potrzebna jest decyzja: za kim chce podążać? Za Bogiem czy za złym? Za prawdą czy kłamstwem?

Wybór Chrystusa nie zapewnia sukcesu zgodnie z kryteriami świata, ale gwarantuje ten pokój i tę radość, które tylko On może dać. Dowodzi tego w każdej epoce liczba mężczyzn i kobiet, którzy w imię Chrystusa, w imię prawdy i sprawiedliwości, potrafili odeprzeć pochlebstwa ziemskiej władzy w jej rozmaitych maskach, aż po przypiecztowanie męczeństwem swej wierności.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Czwarta tajemnica *Dźwiganie krzyża na Kalwarię*

Z Ewangelii według św. Jana *19, 17-18*

A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa.

Z nauczania Benedykta XVI

Rozważanie po Drodze Krzyżowej w Koloseum, 22 kwietnia 2011

Co widzą teraz nasze oczy? Widzą Ukrzyżowanego; krzyż wzniesiony na Golgocie, krzyż, który zdaje się świadczyć o ostatecznej porażce Tego, który przyniósł światło pogrążonym w ciemnościach, który mówił o mocy przebaczenia i miłosierdzia, który zachęcał do wiary w nieskończoną miłość Boga do każdej ludzkiej istoty. Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, stoi przed nami «Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarz zakrywa» (Iz 53, 3).

Przyjrzyjmy się lepiej temu Człowiekowi ukrzyżowanemu między ziemią a niebem, spójrzmy na Niego głębszym wzrokiem, a zobaczymy, że krzyż nie jest znakiem zwycięstwa śmierci, grzechu, zła, ale jest świetlistym znakiem miłości, więcej, bezkresu Bożej miłości, tego, o co nigdy nie ośmielilibyśmy się prosić, czego nie mielibyśmy odwagi sobie wyobrazić, na co nie mielibyśmy nadziei:

Bóg pochylił się nad nami, unżył się tak bardzo, by osiągnąć najciemniejszego zakątka naszego życia, podać nam rękę i przyciągnąć nas do siebie, wziąć nas do siebie. Krzyż mówi o najwyższej miłości Boga i zachęca nas do tego, byśmy dziś odnowili naszą wiarę w moc tej miłości, byśmy wierzyli, że w każdej sytuacji naszego życia, naszej historii, świata Bóg potrafi zwyciężyć śmierć, grzech, zło i dać nam nowe życie, zmartwychwstałe. W śmierci krzyżowej Syna Bożego jest załączek nowej nadziei na życie, niczym ziarno, które obumiera w ziemi.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Piąta tajemnica *Ukrzyżowanie i śmierć Jezusa*

Z Ewangelii według św. Jana

19, 28-30

Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: «Pragnę». Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: «Wykonało się!» I skłoniwszy głowę oddał ducha.

Z nauczania Benedykta XVI

Rozważanie po Drodze Krzyżowej w Koloseum, 2 kwietnia 2010

Odkąd Jezus zszedł do grobu, mogiła i śmierć przestały być miejscem pozbawionym nadziei, w którym historia kończy się całkowitą porażką, gdzie niemoc człowieka osiąga swój szczyt. Wielki Piątek to dzień największej nadziei, która dojrzewa na krzyżu, gdy Jezus umiera, gdy wydaje ostatnie tchnienie, wołając donośnym głosem: «Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego» (Łk 23, 46). Powierzając swoje «oddane» życie w ręce Ojca, Jezus wie, że Jego śmierć staje się źródłem życia, tak jak ziarno w ziemi musi ulec zniszczeniu, by mogła narodzić się roślina: «Jeżeli ziarno

pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity» (J 12, 24). Jezus jest ziarnem pszenicy, które wpada w ziemię, rozpada się, niszczeje, obumiera i dzięki temu może przynieść plon. Od dnia, w którym Chrystus został na nim wywyższony, krzyż, jawiący się jako symbol opuszczenia, samotności, upadku, stał się nowym początkiem: z otchłani śmierci płynie obietnica wiecznego życia. Na krzyżu jaśniej już zwycięski splendor wielkanocnego poranka.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

TAJEMNICE CHWALEBNE *środa i niedziela*

Pierwsza tajemnica *Zmartwychwstanie Pańskie*

Z Ewangelii wg św. Mateusza

28,1-7

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby umarli. Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie. Oto, co wam powiedziałem».

Z nauczania Benedykta XVI

Urbi et Orbi, 23 marca 2008

Zmartwychwstanie wcielonego Słowa Bożego jest dziełem niezrównanej miłości, jest zwycięstwem Miłości, która wyzwoliła nas z niewoli grzechu i śmierci. Zmieniła bieg historii, nadając ludzkiemu życiu niezwywalny i odnowiony sens oraz wartość. W Jego chwalebnych ranach rozpoznajemy niezatarte oznaki nieskończonego miłosierdzia Boga. Wchodzimy w ten sposób w głębię misterium paschalnego. Zaskakujące wydarzenie zmartwychwstania Jezusa w istocie jest wydarzeniem miłości: miłości Ojca, który daje Syna dla zbawienia świata; miłości Syna, który zdaje się na wolę Ojca dla nas wszystkich; miłości Ducha, który wskrzesza Jezusa z martwych w Jego przemienionym ciele. miłości Syna, który mocą Ducha powraca do Ojca przyobleczony w nasze przemienione ciałowięczeństwo.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Druga tajemnica *Wniebowstąpienie Pańskie*

Z Dziejów Apostolskich

1,9-11

Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba».

Z nauczania Benedykta XVI

Ingres do katedry Biskupa Rzymu, 7 maja 2005

Wniebowstąpienie Chrystusa nie jest podróżą w przestrzeni kosmicznej ku najdalszym gwiazdom, bo w gruncie rzeczy także gwiazdy są zbudowane z elementów fizycznych, tak samo jak ziemia. Wniebowstąpienie Chrystusa oznacza, że nie należy On już

do świata zepsucia i śmierci, który warunkuje nasze życie. Oznacza, że należy już całkowicie do Boga. On — odwieczny Syn — doprowadził nasze człowieczeństwo przed oblicze Boga, poniósł z sobą w przemienionej postaci ciało i krew. Człowiek znajduje swoją przestrzeń w Bogu; przez Chrystusa istota ludzka została wprowadzona w życie samego Boga. Ponieważ zaś Bóg ogarnia i podtrzymuje cały Wszechświat, Wniebowstąpienie Chrystusa oznacza, że On nie oddalił się od nas, ale że dzięki swojemu byciu z Ojcem jest teraz blisko każdego z nas, na zawsze. Każdy z nas może mówić do Niego «Ty»; każdy może Go wzywać. Chrystus jest zawsze w zasięgu naszego głosu. Możemy się od Niego wewnątrz oddalić. Możemy żyć odwróceniem do Niego plecami. Ale On zawsze na nas czeka i jest zawsze blisko nas.

Ojciec nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Trzecia tajemnica *Zesłanie Ducha Świętego*

Z Dziejów Apostolskich

2,1-4

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Z nauczania Benedykta XVI

Regina Caeli, 12 czerwca 2011

Tajemnica paschalna – męka, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa oraz Jego Wniebowstąpienie – znajduje swe wypełnienie w potężnym wylaniu Ducha Świętego na Apostołów zgromadzonych

wraz z Maryją, Matką Pana i innymi uczniami. Był to „chrzest” Kościoła, chrzest w Duchu Świętym (por. Dz 1, 5). Głos Boży czyni boskim ludzki język apostołów, uzdalniając ich do głoszenia w sposób „polifoniczny” jednego Słowa Bożego. Tchnienie Ducha Świętego napętnia wszechświat, rodzi wiarę, prowadzi do prawdy, przygotowuje jedność między narodami. Duch Święty, który jest „Panem i Ożywicielem”, jak odmawiamy w Credo, łączy się z Ojcem przez Syna i dopełnia objawienie Trójcy Przenajświętszej. Pochodzi od Boga jako tchnienie Jego ust i ma moc uświęcania, obalania podziałów, rozwiązywania nieporozumień wywołanych grzechem. To On, bezcielesny i niematerialny, rozszerza dobra Boże, wspiera żyjące istoty, aby działały zgodnie z dobrem. Jak jasne Światło nadaje znaczenie modlitwie, zapął misji ewangelizacyjnej, sprawia, że płoną serca tych, którzy słuchają radosnego orędzia, jest natchnieniem dla sztuki chrześcijańskiej i muzyki liturgicznej.

Ojcze nasz

Zdrowaś Maryjo (10 razy)

Chwała Ojcu

Czwarta Tajemnica ***Wniebowzięcie Matki Bożej***

Z Ewangelii wg św. Łukasza

1,48-49

Wszystkie pokolenia nazywać mnie będą “błogosławiona”. Wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny

Z nauczania Benedykta XVI

Aniół Pański, 15 sierpnia 2012

Aby zrozumieć Wniebowzięcie, musimy popatrzeć na Paschę, wielką tajemnicę naszego zbawienia, która oznacza przejście Jezusa do chwały Ojca przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Maryja, która zrodziła Syna Bożego w ciele, jest stworzeniem, najpełniej włączonym w tę tajemnicę, odkupionym od pierwszej chwili życia i złączonym w sposób bardzo szczególny z męką i chwałą Syna.

Wniebowzięcie Maryi jest zatem tajemnicą Paschy Chrystusa, która w Niej w pełni się urzeczywistniła. Ona jest ściśle zjednoczona ze swoim zmartwychwstałym Synem, który zwyciężył grzech i śmierć, w pełni do Niego upodobniona. Ale Wniebowzięcie jest rzeczywistością, która również nas dotyczy, ukazuje nam bowiem w jasny sposób nasze przeznaczenie, przeznaczenie ludzkości i historii. W Maryi istotnie kontemplujemy tę rzeczywistość chwały, do której jest powołany każdy z nas i cały Kościół.

Ojciec nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Piąta Tajemnica *Ukoronowanie Matki Bożej*

Z Apokalipsy św. Jana

12,1

Wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczone w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu.

Z nauczania Benedykta XVI

Anioł Pański, 22 sierpnia 2010

Matkę Chrystusa rozważamy jako ukoronowaną przez Jej Syna, to znaczy włączoną w Jego powszechną królewskość, tak jak przedstawiają Ją liczne mozaiki i malowidła. „Tak oto są ostatni, którzy będą pierwszymi, i są pierwsi, którzy będą ostatnimi” (Łk 13, 30). Maryja jest doskonałym przykładem tej prawdy ewangelicznej, że to Bóg obala dumnych i możnych tego świata, a wywyższa pokornych (por. Łk 1, 52). Mała i prosta dziewczyna z Nazaretu stała się Królową świata! Jest to jeden z cudów, które objawiają serce Boże. Oczywiście królewskość Maryi jest całkowicie związana z królewskością Chrystusa. To On jest Panem, którego po upokorzeniu śmiercią na Krzyżu Ojciec wywyższył ponad wszelkie stworzenie na niebie, na ziemi i pod ziemią (por. Flp 2, 9-11).

Matka dzieliła z Synem nie tylko ludzkie aspekty tej tajemnicy, ale – dzięki działaniu w Niej Ducha Świętego – także głębokie zamiary, wolę Bożą, tak że całe Jej istnienie, ubogie i pokorne, zostało wyniesione, przemienione i wysławione, przechodząc przez „ciasne drzwi”, którymi jest sam Jezus (por. Łk 13,24). Tak, Maryja jako pierwsza przeszła „drogą” otwartą przez Chrystusa, aby wejść do Królestwa Bożego, drogą dostępną pokornym, tym, którzy ufają Słowu Bożemu i zobowiązują się do wcielania go w praktyce.

Ojcze nasz
Zdrowaś Maryjo (10 razy)
Chwała Ojcu

Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia,
życia, słodczy i nadziejo nasza, witaj!
Do Ciebie wołamy wygnańcy, synowie Ewy;
do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na
tym też padole. Przeto, Orędowniczko nasza,
one miłosierne oczy Twoje na nas zwróć,
a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego,
po tym wygnaniu nam okaż. O łaskawa,
o litościwa, o słodka Panno Maryjo!

Litania Loretańska do Najświętszej Maryi Panny

Kyrie, elejson.
Chryste, elejson.
Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas.
Ojcze z nieba, Boże,
Synu, Odkupicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, Jedyny Boże,

Święta Maryjo,
Święta Boża Rodzicielko,
Święta Panno nad pannami,
Matko Chrystusowa,
Matko Kościoła,
Matko łaski Bożej,
Matko nieskalana,
Matko najczystsza,
Matko dziewicza,
Matko nienaruszona,
Matko najmilsza,
Matko przedziwna,
Matko dobrej rady,
Matko Stworzyciela,
Matko Zbawiciela,
Panno roztropna,
Panno czcigodna,
Panno wstawiona,
Panno można,
Panno łaskawa,
Panno wierna,
Zwierciadło sprawiedliwości,
Stolico mądrości,

Chryste, wysłuchaj nas.
zmiłuj się nad nami.
zmiłuj się nad nami.
zmiłuj się nad nami.
zmiłuj się nad nami.

módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.

Módlmy się. Panie, nasz Boże, daj nam, sługom swoim, cieszyć się trwałym zdrowiem duszy i ciała, † i za wstawiennictwem Najświętszej Maryi, zawsze Dziewicy, * uwolnij nas od doczesnych utrapień i obdarz wieczną radością. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.